
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 189, mei, juni 2024

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>

De Leerschool van de Verhoogde Christus

De vier geestelijke schoolklassen van het leven in Christus

Deel 18

De vierde klas

Ascentie en Intercessie

Kernwoorden van de leerstof: *relatief, positief, universeel, bewustzijn, erfenis, zuiver oog, hemelse gewesten, gezag*

In de vorige les hebben we gesproken over de vaders die met een zuiver geestelijk oog kijken. We hebben daarbij onze groei in bewustzijn verbonden met 1) kinderen, 2) jonge mannen en 3) vaders (1 Joh. 2:12-14). Een andere manier om deze groei te bestempelen is van 1) relatief naar 2) positief naar 3) universeel.

1) Kinderen - Relatief

De jonge gelovigen zien alles op een relatieve basis: goed of kwaad, goed of fout, gezondheid of ziekte, positief of negatief.

2) Jonge mannen – Positief

Naarmate we groeien in ons geestelijk bewustzijn, beginnen we in te zien dat we in Christus alle dingen bezitten, maar nemen toch nog ten onrechte aan dat God alleen het goede, zoals ook gezondheid, belichaamt. Er is echter nog steeds de verkeerde veronderstelling dat ‘een andere macht’ verantwoordelijk is voor het kwaad, de ziekte en de armoede. Wanneer bijvoorbeeld een zieke wordt genezen, voelen we dat Gods kracht op hem of haar rust; maar als de zieke overlijdt, vragen men zich af of er wel genoeg geloof was tot genezing. Het verschil met de eerste fase is wel dat God het kwade heeft “toegestaan”.

3) Vaders – Universeel

We ervaren pas de diepe innerlijke rust totdat we God universeel IN ALLES zien en dat wij ons in Hem bewegen (Hand. 17:28). Bijvoorbeeld, Jezus zag niet het werk van de duivel op Golgotha, maar de beker van Zijn Vader.

Zo slokt het licht de duisternis op. Ik kijk dan door de bril van God met een “zuiver oog”. Wij zien dan God zowel in ziekte als in gezondheid. Ik heb moeten leren Ziekte, Armoede en Kwaad met een hoofdletter te schrijven, maar ook Gezondheid, Voorspoed en Goed, omdat ik God IN ALLES moet zien. *Deze overgang naar universeel kan alleen gezien worden wanneer ik weet dat ik een deel van Hem ben.* Wat met mij gebeurt, gebeurt dan ook met Hem. Dan is elke situatie in mijn leven ook Zijn situatie. Pas dan is alles veilig.

In de tweede fase heeft God de duisternis “toegestaan”, maar in de derde fase is het “geschapen”:

*“Ik ben de HEER, er is geen ander, die het licht vormt en het donker **schept**, die vrede maakt en onheil **schept**. Ik ben het, de HEER, die al deze dingen doet” (Jes. 45:7).*

Zo zond de Vader Jezus naar deze aarde en *schiep* Hij Golgotha. Jezus zag de Vader, maar de duistere machten kruisigden Hem (1 Kor. 2:8). Dit verschil, dit providentieel denken, kan ons helpen. God laat zaken niet passief toe, maar leidt ons leven en bepaalt onze omstandigheden. Ik zie steeds uit naar wat Zijn plan is en stel me beschikbaar. Wanneer wij, als de vaders, ‘universeel’ kunnen denken, komen *ascentie* en *intercessie* in beeld.

Ascentie

Wat is ascentie? Zoals opstanding heeft te maken met Christus verrijzenis uit de doden, heeft ascentie te maken met Zijn hemelvaart — een verdere vorm van verrijzenis.

Er zijn drie fases: 1) kruisiging (Rom. 1-5), 2) opstanding (Rom. 6-8) en 3) ascentie (Rom. 9-16). In Christus zijn we in al deze fases meegenomen in Hem en nu zitten wij met Hem in de hemelse gewesten:

*“ook toen wij dood waren door de overtredingen, **met Christus levend gemaakt** - uit genade bent u zalig geworden - en heeft ons **met Hem opgewekt** en **met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus**” (Ef. 2:5,6).*

Deze hemelse positie is de positie van onze geest, niet van onze ziel en lichaam. Wat doet Christus NU in Zijn ascentie? Daar geeft Hebr 7:25 ons licht op:

*“Daarom kan Hij ook volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om **voor hen te pleiten**.”*

De Here leeft daar om te pleiten en om zalig te maken. **Ascentie en het pleiten gaan daarom samen. Dit pleiten noemen we ook wel *intercessie*, het optreden als middelaar ten behoeve van de ander.** Het doel van intercessie is behoud of zaligheid. Wanneer wij pleiten voor een

ongelovige is dit met het oog op eeuwig behoud (Ef. 2:8,9). Wanneer wij pleiten voor een christen, is dit met het oog op zijn of haar huidig behoud dat moet resulteren in het toekomstig behoud. Intercessie wordt vaak verbonden met gewone voorbede, maar in de volgende twee Bijbelgedeelten zien dat intercessie *meer* is:

*“Hij zag, dat er niemand was, en Hij ontzette Zich, omdat niemand **tussenbeide** trad. Toen bracht zijn arm Hem hulp en zijn gerechtigheid ondersteunde Hem”* (Jes. 59:16 NBG vert.).

*“Ik heb onder hen gezocht naar iemand, die een muur zou kunnen optrekken en voor mijn aangezicht **op de bres** zou kunnen staan ten behoeve van het land, zodat Ik het niet zou verwoesten, maar Ik heb hem niet gevonden”* (Ezech. 22:30 NBG vert.).

Waar we bij gewone voorbede spreken van een “voorbijder”, kunnen we bij intercessie spreken van een “**intercessor**” [Lat. = o.a. bemiddelaar; of: iem. die door tegenwerking verhindert], een vader in het geloof, die strijdend op bres staat. Het kenmerk van de vaders is dat zij zich met anderen *identificeren* en voor hen *pleiten* en *strijden* door *grote strijd*. **Die pleitbezorging gaat gepaard met gezag in het gebed**. Die strijd zien we bijvoorbeeld bij Paulus:

*“En ik roep u ertoe op, broeders, door onze Heere Jezus Christus en door de liefde van de Geest, om samen met mij **te strijden in de gebeden** tot God voor mij”* (Rom. 15:30).

*“Daarvoor **span ik me ook in en strijd ik**, overeenkomstig Zijn werking, die met kracht in mij werkzaam is”* (Kol. 1:29).

*“Thans verblijd ik mij over hetgeen ik om uwentwil lijd, en **vul ik in mijn vlees aan wat ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus, ten behoeve van zijn lichaam, dat is de gemeente**”* (Kol. 1:24).

*“... **ik sterf elke dag**”* (1 Kor. 15:31).

Dit betekent dat er een kostprijs is verbonden om een intercessor te zijn:

*“Want het schijnt mij toe, dat God ons, apostelen, de laatste plaats heeft aangewezen **als ten dode gedoemden**, want wij zijn een schouwspel geworden voor de wereld, voor engelen en mensen. Wij zijn dwaas om Christus' wil, maar gij zijt verstandig in Christus; **wij zijn zwak**, maar gij zijt sterk; gij zijt in aanzien, maar wij zijn niet in ere. Tot op dit ogenblik verduren wij honger, dorst, naaktheid, vuistslagen en een zwerfend leven; wij verrichten zware handenarbeid; worden wij gescholden, wij zegenen; worden wij vervolgd, wij verdragen; worden wij gelasterd, wij blijven vriendelijk; wij zijn als het uitvaagsel der wereld geworden, als aller voetveeg, tot op dit ogenblik toe”* (1 Kor. 4:9-13 NBG vert.).

Hoe te leven als intercessors?

Het is niet ongebruikelijk ons te willen toeleggen om een intercessor te worden, bijvoorbeeld door een biografie lezen van een grote intercessor. Zo'n vergelijking kan alleen naar schuldgevoelens opwekken en tot frustratie leiden. De Bijbel leert dat intercessie ons opzoekt en niet andersom.

God zei tegen Ezechiël: “**IK heb onder hen gezocht ...**” Het was Gods initiatief.
God zie tegen Jesaja:

“*Daarna hoorde ik de stem van de Heere. Hij zei: Wie **zal Ik** zenden? Wie zal er voor Ons gaan? Toen zei ik: Zie, hier ben ik, zend mij*” (Jes. 6:8).

Het initiatief begint bij God en de intercessor weet zich gevonden:

“**Van Uwentwege** zegt mijn hart: Zoekt mijn aangezicht. **Ik zoek uw aangezicht, Here**” (Ps. 27:8 NBG vert.).

Wij zoeken intercessie daarom niet op. Intercessie zoekt ons op! Christus leeft Zijn leven ALS ons en Hij is de INTERCESSOR in ons. Gebeden vinden hun oorsprong altijd in God en dat geldt ook voor intercessie. Het zijn de Zoon en de Geest die bij de Vader de GROTE INTERCESSORS zijn, de GROTE PLEITERS:

Christus Jezus:

“*Wie zal veroordelen? Christus Jezus is de gestorvene, wat meer is, de opgewekte, die ter rechterhand Gods is, die ook voor ons **pleit***” (Rom. 8:34 NBG vert.).

“*Daarom kan Hij ook volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te **pleiten***” (Hebr. 7:25).

De Heilige Geest:

“*En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want **wij weten niet** wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf **pleit** voor ons met **onuitsprekelijke verzuchtingen**. En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, dat Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen **pleit***” (Rom. 8:26,27 NGB vert.).

De Heilige Geest pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. Die last kan Hij ook op ons hart leggen in onze positie in de hemelse gewesten. Deze waarde van onze hemelvaart met Hem, de plaats van gemeenschappelijk gezag door onze vereniging met de verhoogde Christus. Het zijn deze gebedslasten die bijzondere waarde hebben en naar Zijn wil zijn gebeden.

Kenmerken van de intercessor

1. De intercessor legt zijn leven af

“*Want gij staat op het punt de Jordaan over te trekken om het land in bezit te gaan nemen, dat de Here, uw God, u geven zal, en gij zult het in bezit nemen en daarin wonen*” (Deut. 11:31 NBG vert.).

“*Verder zei Jozua tegen het volk: Heilig u, want morgen zal de HEERE wonderen doen in uw midden*” (Jozua 3:5).

De doortocht door de Jordaan heeft het doel om het land in bezit te nemen. Onze positie reikt daarom verder dan onze opstandingsgrond. We zitten aan de rechterhand van Christus om met Hem gezag uit te oefenen, NU vanuit het verborgene, STRAKS met Hem openbaar. In Jesaja 53:12 zien we de Here Jezus als Intercessor:

“Daarom zal Ik Hem veel toedelen, en machtigen zal Hij verdelen als buit, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtredders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtredders gebeden heeft.”

Jezus bad voor de overtredders en identificeerde Zich met hen door Zijn leven af te leggen. De vaders hebben geleerd hun natuurlijk leven niet te tellen:

“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen, maar als hij sterft, draagt hij veel vrucht. Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen, en wie zijn leven haat in deze wereld, zal het behouden tot het eeuwige leven” (Joh. 12:24,25).

“En wie zijn kruis niet draagt en achter Mij aan komt, kan geen discipel van Mij zijn” (Lukas 14:27).

Het is van het grootse belang dat we deze verzen zien in het licht van onze Permanente Identiteit, waar we alles zien met een zuiver oog, door de bril van God. We kijken vanuit onze hemelse positie, niet zoals de wereld zaken ziet, We kunnen op de bres staan voor wat God in de intercessor zoekt. Dit was wat Jesaja zag toen Hij uitriep:

“Toen zei ik: Wee mij, want ik verga! Ik ben immers een man met onreine lippen en woon te midden van een volk met onreine lippen. Mijn ogen hebben namelijk de Koning, de HEERE van de legermachten, gezien” (Jes. 6:5).

“Mijn ogen” duidt op het zien met een zuiver oog. *Ik ben niet ik, maar Christus in mijn sterfelijk vlees*, waarbij Christus het hele beeld vult. De vaders, zoals ook Christus, stellen daarbij hun lichamen tot een levend offer (Rom. 12:1), zoals we ook zien bij Paulus:

“Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet, want mijn geweten betuigt mij dit mede door de heilige Geest: Ik heb een grote smart en een voortdurend hartzeer. Want zelf zou ik wel wensen van Christus verbannen te zijn ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees” (Rom. 9:1-3 NBG vert.).

Die verbanning kon niet betrekking hebben op zijn eeuwig heil, maar voor alle Messiaanse glorie die daarmee samenging.

2. De intercessor neemt het land in bezit

Het land in bezit nemen, begint met een bewustwording van wie ik ben en wat mijn positie is in Christus. Deze gewaarwording begint vanaf onze wedergeboorte. De toename van deze bewustwording is ook onze geloofsgroei (vgl. Efez. 5:14).

“Want al had u tienduizend leermeesters in Christus, daarmee hebt u nog niet vele vaders: in Christus Jezus heb ik u immers door het Evangelie verwekt” (1 Kor. 4:15).

Al kennen we tienduizend onderwijzers, het zal ons niets baten wanneer we niet weten dat we maar **Één Vader** hebben die ons verwekt heeft in Christus. We worden ons dan bewust dat we een nieuw hart en een nieuwe geest hebben ontvangen (Ez. 36:26). Wanneer we eeuwig leven hebben ontvangen, heeft God ons *in de ruimte* geplaatst (Psalm 18:18), ja, tot in de hemelse gewesten! De grootste gebeurtenis in de geschiedenis was dat Gods Zoon in het vlees kwam. De Permanente Identiteit – *“IK BEN DIE IK BEN”* – was bekleed met vlees. Hierdoor werd de matrix van onze diepste ik – *“Ik ben”* – vormgegeven. Dit bewustzijn is de gietvorm van alle geestelijke groei! Dit bewustzijn kennen we ook als *“Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was”* (Phil. 2:5; 1 Kor. 2:16). *“IK BEN het licht van de wereld.”* Daarom geldt ook; *“Ik ben het licht van de wereld.”* Wanneer iemand begint dit innerlijke denken waar te nemen, zal het ook tot uiting komen en zal Christus over ons lichten.

“Daarom zegt Hij: Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten” (Efez. 5:14).

God maakte door Mozes bekend dat het volk op weg was naar het land van melk en honing. We hebben geproefd dat de Here goed is, maar de volle maaltijd staat ons nog te wachten bij de bruiloft van het Lam. Hij zal in toenemende mate over ons lichten, tot de volle dag. Een belangrijk aspect daarbij is het voorbeeld van Jezus. Hij sprak voortdurend over Zijn Vader. Hij ging tot de Vader en bad tot de Vader. Hij leefde in het bewustzijn van Zijn Vader. Jezus was één met de Vader. Op dezelfde wijze zijn wij één met Jezus. Wij zijn ook één met de Vader en de Heilige Geest, omdat ons leven met Christus verborgen is in God (Kol. 3:3). Zo zijn we opgenomen in de hemelse Koninklijke Familie. Wanneer wij dit hebben gezien, weten wij dat wij de gezindheid (gedachten) van Hem hebben (1 Kor. 2:16). We reageren dan vanuit Zijn wil (Ps. 42:8). Dan geldt ook:

“Verder zeg Ik u dat, als twee van u op de aarde iets, wat dan ook, eenstemmig verlangen, het hun ten deel zal vallen van Mijn Vader, Die in de hemelen is” (Matt. 18:19).

Deze belofte, die tussen mensen geldt, geldt ook in onze eenheid met God. Dit eenstemmig verlangen is het in bezit nemen voor de christen. Het Land in bezit nemen, vloeit voort uit het feit dat wij de gezindheid van Christus hebben ontvangen. Het is de nieuwe realiteit die begint met de kennis dat Christus voor ons is gestorven. We worden dan wedergeboren en willen dat aan iedereen vertellen. Maar dan begint de toename en verdieping van die gewaarwording. De climax van deze gewaarwording is dat ik zie dat Christus ALS mij leeft. Christenen weten dat Christus VOOR hen is gestorven en velen weten ook dat zij MET Christus zijn gestorven (Rom. 6:6). Deze twee waarheden zijn meteen de springplank om te zien dat Christus ALS ons is gestorven. Aan het kruis stierf ik, de oude mens. In Gods ogen stierf Christus daarom ALS mij. Hij droeg de straf ALS mij. Dan weet ik ook dat Christus nu leeft ALS mij. Hij stierf voor mij, de oude mens, en nu leeft Hij ALS mij, die nieuwe mens. “Ik ben” nu de nieuwe mens. Het is nu *“niet meer mijn ik, maar*

Christus leeft in mij ... en toch leef ik ... door het GELOOF". Ik ben één geest met Hem (1 Kor. 6:17). GELOOF is het innerlijke besef dat Zijn Geest ALS mij leeft. Galaten 2:20 maakt echter duidelijk dat ik niet de nadruk leg dat Hij ALS mij leeft, maar dat Christus mijn wederhelft is ("*niet ik ... en toch ...*"), en Hem te kennen door één geest.

Het land in bezit nemen heeft een huidig en toekomstig aspect. De uitdaging is:

"Laten wij er dus ernst mede maken om tot die rust in te gaan, opdat niemand ten val kome door dit voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen" (Hebr. 4:11 NBG vert.).

Deze rust is dat we zien dat Christus ALS ons leeft. Het is een basisvoorwaarde om een intercessor te zijn. Gebed is geen uitlaatklep om aan het kwaad te ontsnappen, maar met God gemeenschap te hebben vanuit onze ware identiteit in Christus. Intercessie vereist de volmaakte samenwerking en verbinding om uit te werken wat God heeft ingewerkt. Daarvoor is nodig dat we zien dat we de gezindheid van Christus HEBBEN.

3. De intercessor bidt met gezag

Het is van het grootste belang dat wij zien dat onze positie verder reikt dan onze opstandingsgrond. We zitten aan de rechterhand van Christus om met Hem gezag uit te oefenen, nu vanuit het verborgene, straks met Hem openbaar. Gezag daarbij is gedelegeerde macht en kracht. In de geest zit de christen aan de rechterhand van Christus. Dit anticipeert op de toekomstige heerschappij van Christus in het millennium, waar wij als mede-erfgenamen mogen heersen, De voorwaarde hiervoor is wel dat we onze huidige geestelijke wedloop met succes lopen. Wie bidt met gezag, kan ook binden en ontbinden met gezag:

"Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen" (Matt. 16:19 NBG vert.).

Wat zijn deze sleutels die de intercessor kent? Het heeft te maken met de diepe eenheid tussen Christus en de gelovige. Deze diepe realiteit van de vereniging van Christus en de leden van Zijn lichaam wordt maar weinig begrepen. Hoewel de vader in het geloof zich diep bewust is van zijn persoonlijke onwaardigheid en onvermogen, zit hij toch met gezag aan de rechterhand van Christus in de hemelse gewesten. Deze intercessie is een voorbereiding op een grotere intercessie in het Messiaanse tijdperk ten behoeve van de volken.

"Zij waren zoals u, één in gestalte, als koningszonen" (Richt. 8:18).

In het komende millennium zullen de overwinnaars – de christenen, de intercessors, die met succes hun geestelijke wedloop hebben gelopen – met Hem vanuit de hemelen heersen over de aarde. We kunnen leren van koning Hizkia, een man van gebed. Hij bad onder belijdenis van zijn zwakheid toen de vijand aanstormde:

“Deze dag is een dag van benauwdheid, bestraffing en belediging; ja, de kinderen staan op het punt geboren te worden, maar er is geen kracht om te baren” (Jes. 37:3).

Door Jesaja kwam toen het woord van geloof:

“Zo zegt de HEERE: Wees niet bevreesd voor de woorden die u gehoord hebt, de woorden waarmee de knechten van de koning van Assyrië Mij gelasterd hebben. Zie, Ik geef een geest in hem, dat hij een gerucht zal horen en zal terugkeren naar zijn land. Dan zal Ik hem in zijn land door het zwaard neervellen” (Jes. 37:6,7).

Laten we zo door ons woord van geloof leren om te groeien als intercessors, opdat God in ons mensen vindt om op de bres te staan.

Studievragen

1. Welke drie stappen in geestelijke groei onderscheid je?
2. Wat versta je onder een “zuiver oog”?
3. Wat je versta je onder “ascentie”?
4. Wat is een intercessor?
5. Hoe zoeken wij intercessie op?
6. Wat is de basis van intercessie met gezag?
7. Omschrijf eens op een half A4 blad wat de betekenis van de hemelvaart van Christus is voor jou persoonlijk?